

ILLVSTRISSIMO

PRINCIPI AC DOMINO, DOMINO

Ioanni Friderico Io. F. Duci Saxoniae, Misniae Marchionis &c. Electori imperiali, Domino suo clementiss.

Ioannes Schonerus Carolostadius S. D.

INTER plurima & speciosiss, decora, quorum unà cum imperio quasi hæreditatem adiisti Illustriſſ. Princeps, præcipuum mea, quidem est ſententia, tibiq; in primis glorioſum, quòd in tueris & fouendis bonarum artium ſtudijs, hoc neceſſario illarum tempore, non modo patris patruicq; tui clariss. Domns Saxonicae lumen repræſen-tes, ſed longe etiam ſuperes. Quod tamen me, ut opinor, modeſtius prædicare conuenit, quo minus fidei testimonio meo deberi poſſe ui-deatur; quoniam & quæ ipſe mođo intelligam, & in quibus tempus uitamq; meam contriuerim, magnipendam. Sed enim non prætermitte re fas fuerit, mentionem laudis & meritorū tuorū, quicquid ſanè dicant ſentiantq; contemptores literarum, præſertim cū hæc ſiue opinio ſiue ratio illarum dignitatis & nominis facile ſe contra omnē maledicentiā aduersariorum tueatur. Laborat profecto hæc cauſa temporū hominumq; uitio, Non tamen ideo reticebimus tuam hac in parte tam memorabilem & planè Heroicam uirtutē, qui omniū ferè mortalium ope subducta literarum cœleſti et diuino bono, ipſe tamen fulcis ſuſtineſq;, quaſi Hercules ſuccedens in hoc onere ferendo patri tuo singulari principi, qui ſempiterna digno memoria à fratre idem munus exceperat. Sit ergo hoc ſanè meū domesticum testimoniuſ laudis tuæ. Ego tamen mecumq; omnes eruditū inuenient, quomodo tueantur, præſertim cū perſpicuū ſit, te hoc ipſo delectari. Quod eo certius ſplendidiusq; probas, quo plura extant honorifica facta & beneficia tua erga literarum ſtudioſos, quoq; diligētius curas fatali uulnere neglectus ſaucias artes, neq; minus præclariss. de te opinionem doctorum rerum ſumma potius uiceris, q; ante te in locū fratris trangressus Illustriſſ. princeps pater tuus. Si quid igitur adhuc habent uirium literæ, cognofcentur ueſtra nomina, non modo auita generofitate, & alijs rebus fortiter domi-riſq; gestis, quæ ueſtris maioribus celebritatem pepererunt famæ, ſed uel præcipuum hoc decus in posteritate ueſtram memoriam illustrabit, quòd ruentibus bonis artibus ſoli in Germania manum ſuppsueri-ſtis, & afflixtas auxilio confolati non paſſi fueritis, animū, ut ſic dicam, deſpondere. Prædicabunt hoc multi, multoq; melius q; ego poſſim, ſed tamen inter illorum ingentias non debebit à uobis mea, tanq; unius